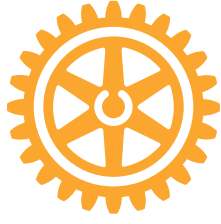

Adana
Rotary
Kulübü

"Bende bu vekayilin ilk hiss-i
teşebbüsü, bu memlekette
bu güzel Adana'da
doğmuştur."

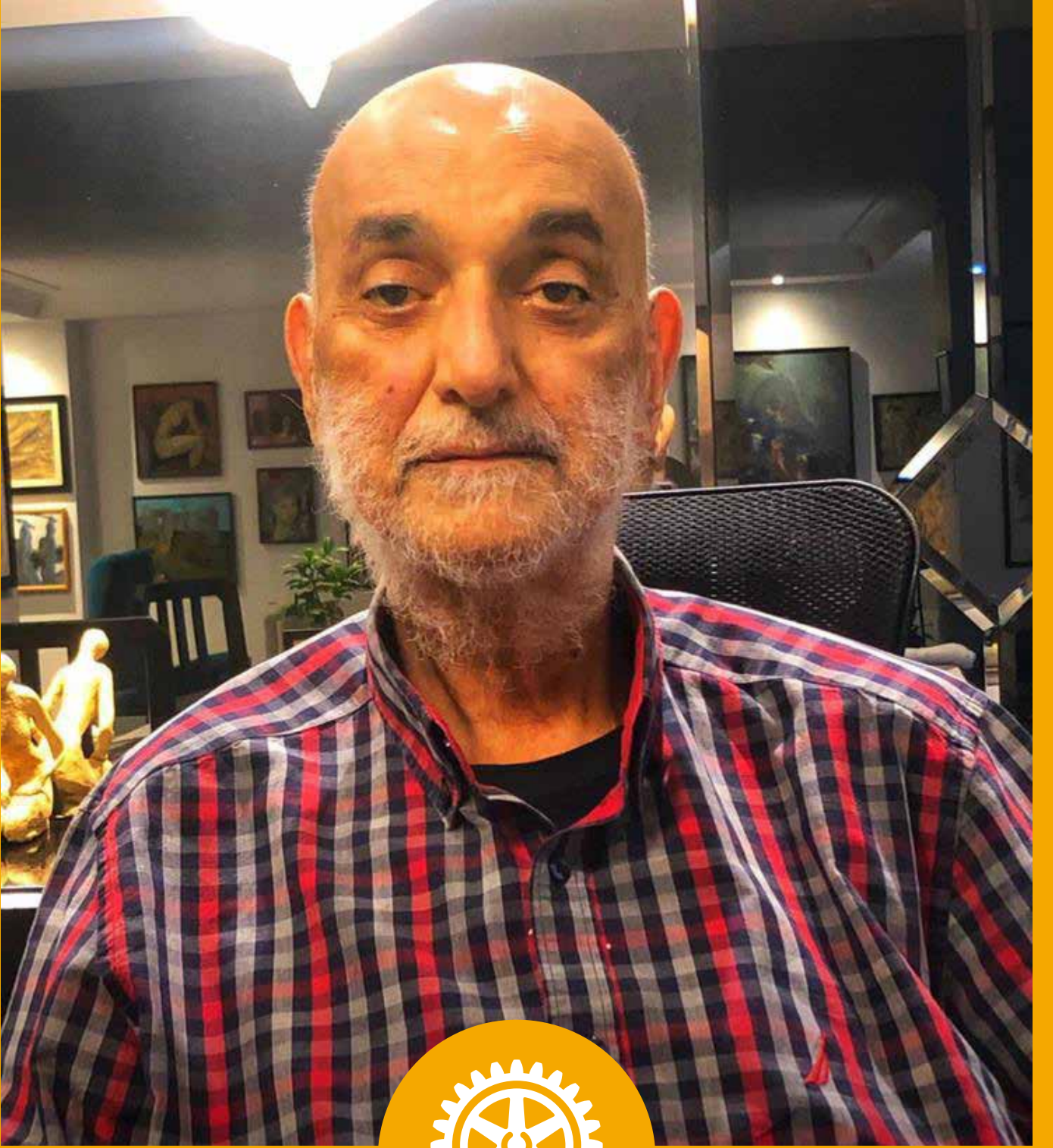
M. Kemal Atatürk

ÖZEL
SAYI

**COSAR
ÇOPUROĞLU**

*Sevgili Rotaryen dostlarım, sizleri çok özledim.
En kısa zamanda sağlıklı günlerde görüşmek dileğiyle...
Hepinizi sevgiyle kucaklıyorum, hoşçakalın.*

GDB Coşar ÇOPUROĞLU

Bizim "Coş"

1948 yılında **Adana**'da dünyaya geldi. **Pınar - Coşar - Çağlar**; üç kardeşin de çocukluğu babalarının danıştay memuriyeti nedeniyle Anadolu'yu dolaşarak geçti.

İlkokulu **Artvin** ve **Nevşehir**'de okudu. Hep sınıfın en uzun boylusu oldu.

Küçük yaşta ailesinden ayrılıp yatılı okulla tanışarak; **Talas Amerikan Ortaokulu** ve **Tarsus Amerikan Lisesi**'nde okudu. Eğitim döneminde hep gezi kolunda oldu ve amatörce turlar organize etti. Daha sonra **Ankara'da Mimarlık Fakültesi**'ni bitirdi. Ama hiç mimarlık yapmadı. Çok istediği sinema eğitimi için Long Island-Amerika'dan kabul geldi ancak annesi rahatsızlandığı için bırakıp gidemedi.

1974'de; Kıbrıs Barış Harekatı zamanı Ayvalık'da İdareciler Kampı'n-da **Ufuk** ile tanıştı, **aşık oldu**. Ufuk o sırada Hacettepe'de Psikoloji okuyordu. İlk çıkmaya başladıklarında Coşar elini tutmaya çalıştı, Ufuk'dan tokat yedi. Ancak bir süre sonra nişanlandılar.

Askerliğini Heybeliada'da yaptı, ancak o dönemde ciddi bir bel fıtığı ameliyatı oldu ve aylarca yürüyemedi. Nişanlılık dönemi uzadı. Sonra aniden çok sevdiği annesi rahatsızlandı ve 53 yaşındayken vefat etti.

Coşar ve Ufuk Ankara'da evlendiler. Evlendikten sonra Adana'ya yerleştiler.

Coşar kendi tarlalarında çiftçilik yapmayı denedi ama hiç sevmeydi. Sonra en büyük tutkusu olan seyahati işe dönüştürdü ve **Güneş Turizm markasını** 1980 yılında yarattı. 1980'de kızı **Ceren**; 1985'de kızı **Gizem** dünyaya geldi. Türkiye'nin ilk turizm acentecilerinden biri olarak birçok ilke imza attı. Adana Rotary Kulübü, Türsab, Mimarlar Odası, vb kurumlarda başkanlıklar yaptı.

1994 yılında eşi Ufuk'un yakalandığı meme kanseri sonrasında onun tedavisi için Adana, Ankara ve Amerika'da elinden geleni yaptı. Ancak 1996 yılında maalesef Ufuk vefat etti. 2 kızı da üniversiteyi İstanbul'da okumalarına rağmen biter bitmez Adana'ya dönüp işlerinin başına geçtiler ve turizm sektöründe çekirdekten yetiştiler. Her ikisi de evlendiler ve Coşar 3 torun sahibi oldu: **Lila, Sera, Yaman**

Yıllar sonra bir Amerika Gezisi'ne Kıbrıs'dan katılan Kelebek ile tanıştı ve ilişkisi yıllarca devam etti, evlendi. Onunla da dünyayı gezdi. Hayatı boyunca 153 ülke gördü.

73 yaşında pankreas kanseri oldu, ve 9 aylık mücadele sonucunda son nefesini evinde, yatağında uyurken verdi.

Sevgili Coş'umuz...

Her şeyin o kadar planlı idi ki; bize hep şunu derdin:

“Ayakkabını bağlarken bile plan yapacaksın!”

Biz ise **“Ayy yine mi Coş!”** derdik. :)

Sen bu son yolculuğa çıkmadan, her şeyin zamanlamasını, planlamasını o kadar iyi ayarladın ki, düşündükçe inanamıyoruz. Dolunay senin için çok önemliydi, ajandana tarihleri not eder, turları bile dolunaya denk getirirdin. Haftanın en sevdiğin günü **Salı** idi; Pazartesi doktor randevusu alsak iptal ettirir, **Salı**'ya aldırırdın.

Biz de sanki hissettik o gece yolculuğa çıkacağını ve hep beraber olmayı arzu ettik. Eşin, kızların ve damatların...

En sevdiğin dolunay tepedeyken, bir Salı gününde, kendi yatak odanda, en sevdiklerinle el ele helalleşip, en sevdiğin Ferdi Özbeğen şarkıları eşliğinde, şarap kadehlerimizi tokuşturduktan sonra çıktın yeni yolculuğuna. Üstelik vicdanımız rahat, tüm söylemek istediklerimizi söyleyip, senin kafa sallayarak onayını alıp, ellerini öptük, parfümünü sıktık, mumlar yaktık sanki bir tören gibi...

Hep dua ediyorduk acı çekmemen ve hastane makinelerine bağlanmaman için.

Çok farklı, tarif edilemez derecede zor bir deneyimle, ama bir o kadar da huzurlu bir gecede verdin son nefesini ve biliyoruz ki bunu da sen en ince detayına kadar planladın.

Seni tarifsiz özleyeceğiz ama hep yanımızda olduğunu hatta gittiğin yerden bize işaretler göndereceğini hissedeceğiz.

Her şeyi senin stilinle yapmaya devam edeceğimizden emin olabilirsin.

Aileden, dostlardan, meslektaşlardan anılarını dinlemek ve fotoğraflara, el yazısıyla yazılmış ve inanılmaz düzenli arşivlenmiş mektuplara bakmak ise bizi gülümsetmeye ve duygulandırmaya devam edecek.

Benimsediğin hayat felsefeleri sadece bizlere değil çevremizdeki birçok insana da şimdiden ışık tutuyor ve farkındalık sağlıyorsa ne mutlu bize...

“It is what it is” deyip her şeyi kabullenmek, isyan etmek zor ama neden olmasın? **“Life is short”** deyip her anın keyfini yaşamak ise hepimizin zorlandığı ama aslında yapılması gereken şey değil mi?

Seni çok seviyor ve bizim hep yanımızda olduğunu biliyoruz.

**Kuzuların Ceren & Gizem ve
Aşkın Kelebek**

"Bizim iki kız kardeş olarak ona sevdamız bambaşkaydı"

Çok değerli Rotary ailemiz,

Canımız babamızı kaybetmenin boşluğunu ve hüznünü yaşarken, bir yandan da bu kadar çok sevildiği ve onunla huzurlu bir şekilde vedalaşabildiğimiz için tarifsiz duygular içerisindeyiz.

Babamız dağ gibi görüntüsünün ardında yumuşak bir kalbe sahiptir. Bizim iki kız kardeş olarak ona sevdamız bambaşka; çünkü o sadece baba değil bize hem ana, hem patron, hem abi, hem danışman; kısaca her şey oldu. Annemizin erken kaybı hayatlarımıza bomba gibi düşmesine rağmen, bizim elimizi hiç bırakmadı ve çok zor bir süreci bize hissettirmeden yönetti.

Özgün, sıra dışı, metanetli, işkolik, aşırı planlı, sistemli, dürüst, bonkör, mütevazı, ileri görüşlü, kibar, düşünceli, dakik, simetri hastası, sinema tutkunu, gezgin **Coş**'umuz. Fantezi fikirleriyle bizi bazen şaşırtır ve güldürür; sıradanlıktan hiç hoşlanmazdı.

Lisede herkes okuldan kaçtığını ailesinden gizlerken, biz bugün kaçıyoruz diye bilgi verirdik. Sınava çalışmamız lazım derdik, bizi zorla sinemaya götürürdü. Yazlıkta herkesin izni gece 23.30'a kadarken bize sabaha kadar kalın derdi, biz yine de vakitlice dönerdik. Küçük yaştan itibaren her zaman kendi ayaklarımız üzerinde durmaya teşvik etti ve bizi kısıtlamadan hem özgür, hem özgüvenli yetiştirdi.

Çok modern ve rahat olmasının yanı sıra bazen muhafazakârlığı tutardı; mesela dekolte kıyafet sevmeydi.

İlerleyen yıllarda patron olarak ise inanılmaz sistemli, kuralcı ama bazen de zorlayıcı olur, detaylara acayip takılırdı. En çok da bu yüzden didişir, ama hemen tatlıya bağlardık. Çok komik huyları vardı, mesela akşam 22.00'de yatacağını planladyorsa 21.30'da uykudan ölse yine yatmazdı; çünkü plan bozmayı hiç sevmeydi.

Biz onunla büyüdüğümüz için o kadar alıştık ki hep programlı yaşamaya. Programlı olmasa bu kadar şeyi sığdırabilir miydi 73 senelik ömrüne?

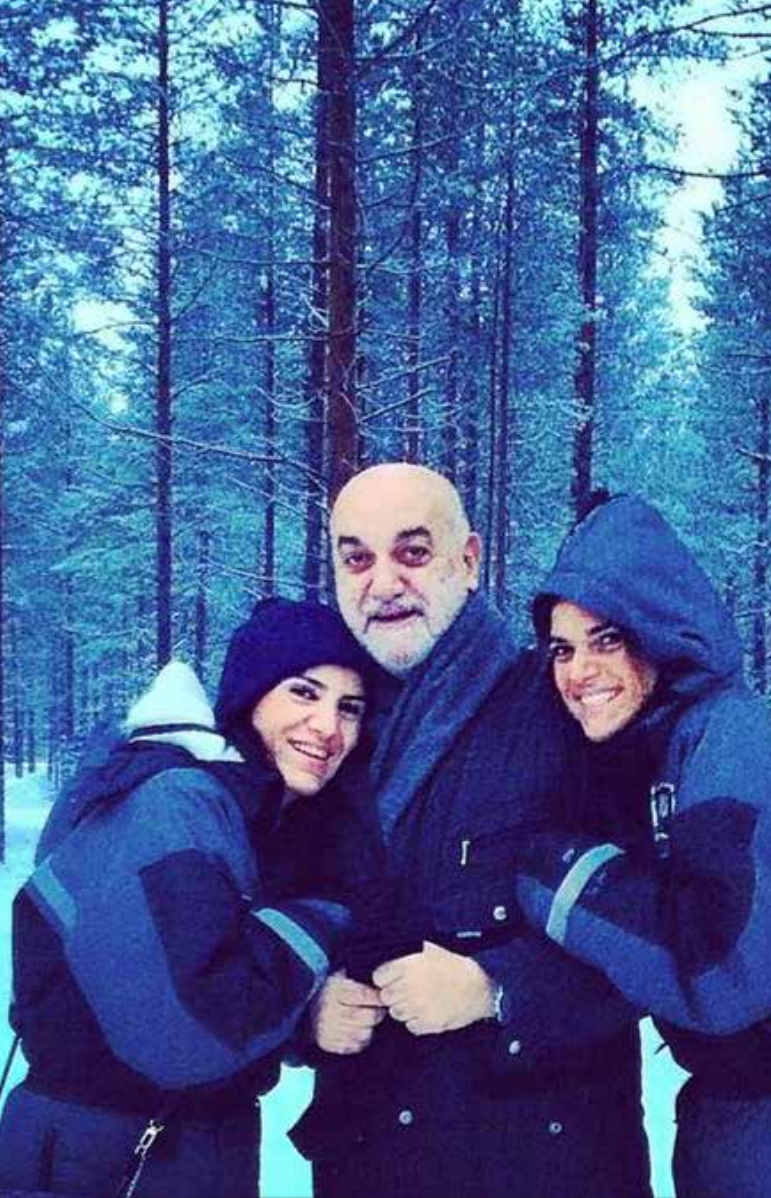
Son 9 aylık maratona ise ah neler sığdırdık neler; aşk, umut, hüznün, ölüm korkusu, gözyaşları, bitmeyen kaygılar, endişe ama yine de her şeye rağmen aile, keyif ve **UMUT**... Son 1 ay ise ahh en zoru. Doktorumuzu da senaryoya dâhil edip, onun gözünün içine baka baka, mücadelesini bırakmasını diye ona yalan söylerken; iki kardeş ve **Kelebek Abı** gizli bir **YAS** yaşadık resmen. Kelebek abı gibi fedâkar, nazik ve iyi kalpli bir eş hep yanımızda olduğu için içimiz hep rahat etti ama biz de hiç dayanamayıp her fırsatta yanında olmaya çalıştık.

Günlerdir telefonumuz susmuyor. Canımız ailemiz, can dostlarımız dışında hiç tanışmadığımız insanlar da ulaşıyor

dünyanın farklı farklı köşelerinden. Bu kadar çok insanın hayatına dokunabilen, büyük izler bırakabilen ve bizleri sevgiyle, saygıyla yetiştiren bir babamız olduğu için ah ne şanslıymışız biz...

Çocukluğumuzdan beri iyi günde, kötü günde yanımızda olan sizlere desteğiniz için sonsuz teşekkürler.

İyi ki varsınız ve biz de babamız sayesinde bu ailenin bir parçası olmuşuz.

Çok yakın sevgili Coşar'ımızı kaybettik.

Uzun seneler birlikte seyahatler yaptık, birlikte olmaktan da çok büyük keyif aldık. Anılarla dolu çok güzel yıllarımız oldu.

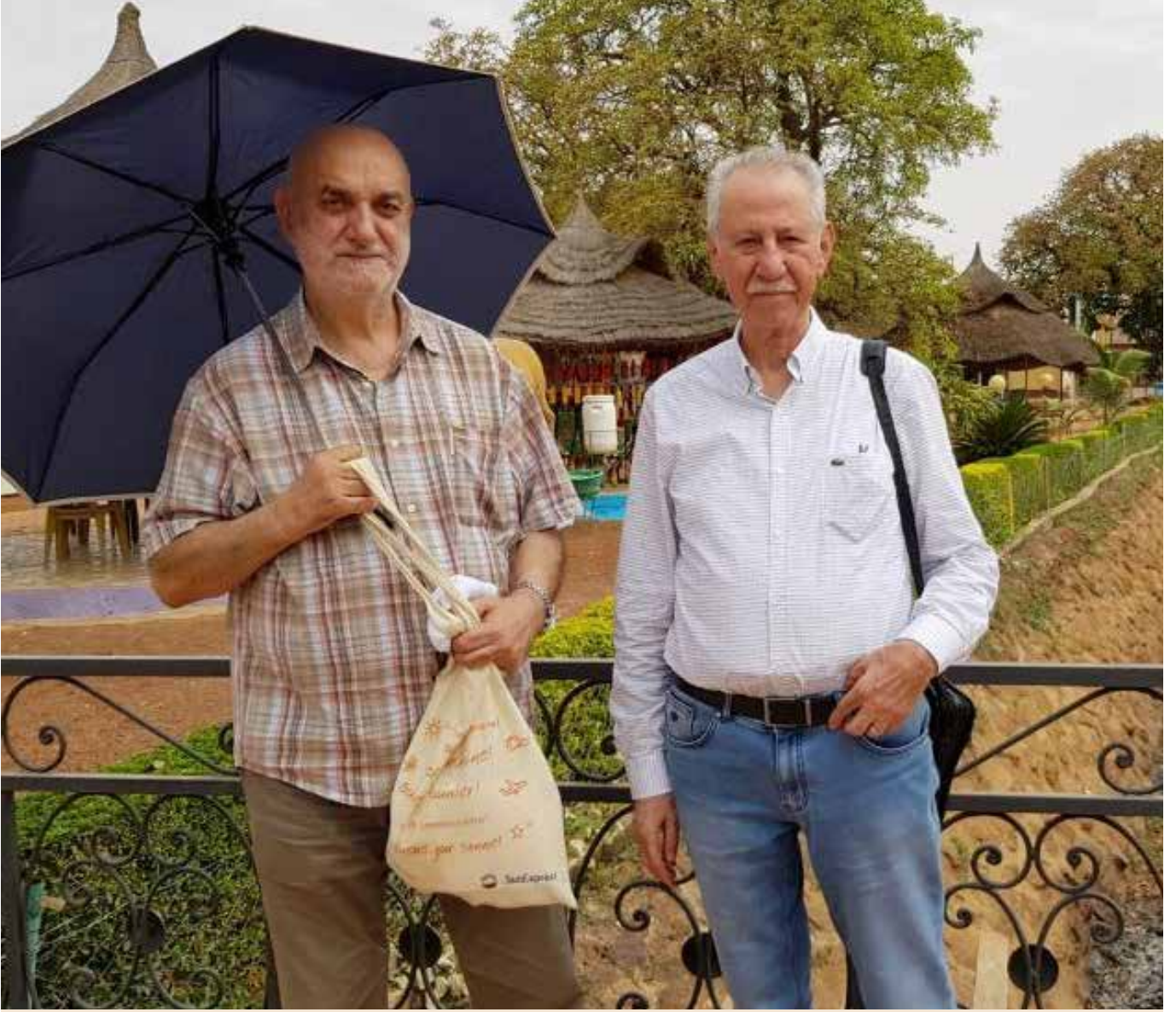
Coşar'ın film tavsiyeleri hiç bize göre olmadı; zira onun sinema ve film kültürüne maalesef biz sahip değildik. Onun film anlayışı ve zevki fazlasıyla sanatsaldı. Zaten sanatın her dalına düşküncü.

Baba olarak kızlarına düşkünlüğü her zaman bizi çok duygulandırmıştır. Çocuklarına hem analık hem de babalık yaptı.

Son zamanlarda yaptığımız seyahatlerde de Kelebek'i tanıma fırsatı bulduk sevdik ve yakınlaştık.

Coşar çok sevdiğimiz, cana yakın bir arkadaşımızdı. Kaybımız çok büyük. Allah rahmet eylesin.

GDB Uğur PAKSOY

Sevgili Coşar`la Adana Rotary Kulübü üyeliğine kabul edilmiş, üyelik kabul törenimiz de birlikte gerçekleşmişti. Adana Rotary Kulübü Başkanlığında da halef-selef olmuş, **1994-1995 kulüp başkanlığını da kendisinden devir almıştım.**

Kulüp toplantılarında, mükemmel organize ettiği unutamadığım sayısız gezilerde 34 yıllık bir birlikteliğim oldu. Coşar, arkadaş canlısı iyi bir dost, dürüst ve herkes tarafından sevilip takdir edilen nadide ve örnek bir insandı. Kişiliği ve hizmetleriyle kendisini sevgi, saygı, rahmet ve şükranla hatırlayacağız.

Mesleği mimarlık olmasına rağmen, seyahat tutkusu, değişik ülkelerin tarih ve kültürünü ta-

nıma ve tanıtmak arzusu nedeniyle turizmle bütünüleştirdi. **Turizmin gerçek mimarlarındandı.** Bölgemiz insanlarına seyahat önem ve bilincini aşıladı. Ciddi, güvenilir örnek organizasyonlarıyla ışıldayan bir markaydı.

Grup organizasyonları dışında, birkaç kişilik dost grubuyla değişik ülkelere inceleme seyahatleri yapardı. **Moldova, Kırım, Burnika Faso**'ya yapılan keşif seyahatlerine ben de katıldım.

İki yüzün üzerinde ülke gezip tarih, sanat ve kültürlerini inceleyen Coşar, gerçek bir **Evliya Çelebi** idi.

Gezegenimizden sonra, başka âlemleri keşfetmek üzere ebedi bir yolculuğun yolcusu oldu. **Nurlu ufuklar sevgili Coşar.**

Tertemiz, sade, doğal, mutlu ve başarılı Coşar kardeşim.

Çok ama çok eskiden beri tanıdığım, sohbetinden zevk aldığım, yanında kendimi çok rahat hissettiğim nadir arkadaşlarımdandı. Çok mutluydu. Çünkü hep istediği gibi yaşadı, kaliteli yaşadı. Metanetli ve iradeli bir insandı. Çocuklarına hem anne hem baba olabildi. Onları yetiştiriş tarzına hep hayran olmuşumdur.

Beni Rotary'e Coşar önermişti. **Bana yaptığı en büyük kıyaktı.** Minnettarım.

Ne zaman moralim bozuk olsa yanına giderdim. Bazen ona ihtiyacım olduğunda seyahatte olurdu, çok kızardım.

Onsuz bu dünya bana daha ıssız olacak.

Eminim cennete hareketlilik katacaktır. Bence orada seyahat planlamasına bile başlamıştır. Coşar'ım benim.

Özleyeceğim.

Coşar Ağabeyimi kaybettik,
çok üzgünüm.

Tanrı biliyor ki bir dost,
bir arkadaştan da öte
candan bir ağabeyimi
kayb Ettim. Ama kalbimdeki
yeri çok sağlam. Coşar
Ağabeyimi de sevgili Ufuk
gibi hep hatırlayacak,
hiç unutmayacak ve her
zaman sevgiyle ve saygıyla
anacağım. Başta Ceren,
Gizem ve Kelebek olmak
üzere tüm sevenlerine
sabırlar diliyor kendisine
de Tanrı'dan rahmet
diliyorum.

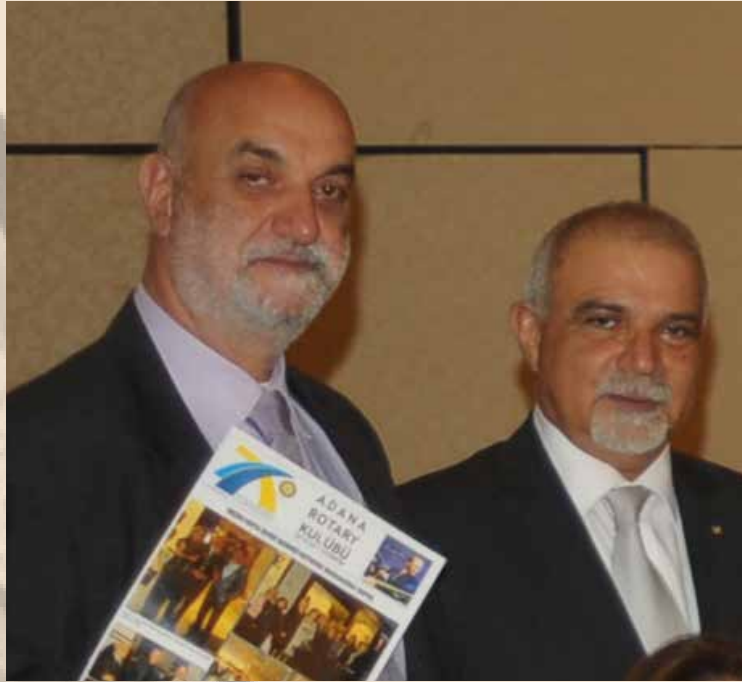

GDB Kadir ATEŞOK

Hani,
Yanımdayken kendinizi rahat hissettiğiniz,
sözlerindeki samimiyete her zaman inandığınız
ve
bir şeye takılsanız, bir de ona danışsam dediğiniz
bazı kişiler vardır ya...
İşte,
Belki de TAC den de abim olduğu için
kendimi daha yakın hissettiğim,
çalışma prensiplerine, iş disiplinine
ve düzenine, çevresindekilerle olan
ilişkilerine gıpta ettiğim,
sevgili COŞAR ABİM...

Sen çok yaşa, hep dost kalalım...

Kadir ATEŞOK

32 yıllık dostluk, arkadaşlık, kardeşlik...

Coşar'ı Rotary vasıtası ile tanıdım. Benden dört ay gibi bir zaman sonra üye oldu. İşte o tarihten itibaren dost olduk. Eşlerimiz **Göksel** ve **Ufuk** da çok iyi anlaştılar. Bu dostluk çocuklarımıza da yansıdı.

Ufuk herkesle şakalaşan dost olan bir kişilikti ve benimle ayrıca uğraşırdı. Sonra bildiğiniz gibi **Ufuk**'u genç yaşta kaybettik. **Coşar** uzun bir süre Ufuk'u unutamadı ve çocukları onsu da olsa mükemmel yetiştirdi. **Ceren** ve **Gizem** bizim kızımız gibiler.

Son yıllarda hayatına **Kelebek** girdi. Önce arkadaş sonrada eşi oldu. Kelebek'i tanımak bizler için büyük bir keyifti. Onunla da hemen kaynaştık. Son günlerinde kızlarla birlikte Coşar'a çok iyi baktılar. Allah razı olsun.

Göksel ve ben seni hiç unutmayacağız, her zaman güzellikle anacağız. **Huzur içinde yat, mekânın cennet olsun.**

Ana projesi “şefkat” olan bir başka Rotary Kulübü Başkanı var mıdır?

Çok sevgili dostum **Coşar Çopuroğlu**, bitimsiz sevgisiyle, bitimsiz coşkusuyla, bitimsiz heyecanıyla ve hayatı bilgece yorumlamasıyla kocaman bir duygu yumağıdır.

Rotary kulübü üyesi olmak başka bir şey ama Rotaryen olmak daha başka bir şey. **Bence Coşar gerçek bir Rotaryendi.**

Hafızam beni yanıltmıyorsa “**ahde vefa**” projeleriyle kulübe emeği geçen yaşlı demeyeceğim ama tüm deneyimli üyeleri anmak hem anılanı çok mutlu etmiş hem de kulüp hafızasını gençlere taşımıştır

Son 4-5 yılda, turistik tur düzenleme amacıyla yaptığı keşif gezilerinde Coşar ile çok yakınlaştık. Tespit ettiği **UNICEF**’in **Dünya Mirası Listesi**’ne aldığı ya da aday gösterdiği yerlere keşif turları

yapıp ardından uygun gördüklerimize Coşar tur düzenliyordu. İş başındayken daha iyi anlıyorsunuz ki, bir kişi mesleğinde nasıl bir numara olur. Akla hayale gelmeyen ayrıntılarla ve mükemmeliyetçi bakış açısıyla yaptığı araştırmalar sonucunda gerçekleştirdiği turlar elbette onu mesleğinde bir numara yapacaktı. Velhasıl ben, **Nevcihan** ve **Kelebek** Coşar’la birlikte çok keyifli günler yaşadık. Coşar mutlu olmayı, dostlarını mutlandırmayı bilen bir dosttu ve benim için hep öyle kalacak.

Halk jürilerinin olduğu dönemlerde “**Altın Koza Film Festivali**” film yarışmalarında birlikte jüri üyeliği yaptık. Film değerlendirmelerinde zaman zaman düştüğümüz görüş ayrılıklarındaki tatlı çekişmeler mahzun bir tebessümle gözümün

önünde... Ne güzel ne verimli günlerdi onlar.

Kimin aklına gelir, dünyada başka bir örneği var mı? Bilemem ki ama bir Rotary Kulübü başkanının ana projesi “şefkat” olsun..

Çok etkilenmişim. Askeri kışla duygusu yaratan “Adana Huzur Evi” koridorlarındaki banklarda umutsuz, mutsuz ölgün bakışlarla etrafı süzen huzurevi sakinlerinin yüzlerinde **Coşar’ı gördüklerinde aydınlık bir tebessüm yayılırdı.**

Bu tebessümlere neden olan Coşar’ın şefkat projeleriydi. Evet bu tebessümlerin mimarı Coşar Çopuroğlu Başkandı. Coşar, belli aralıklarla bizleri huzurevi sakinlerine yalnız olmadıkları duygusu yaratmak üzere, ziyaret ve sohbet için örgütle-

mişti. Ayrıca birlikte sinemaya, tiyatroya gitme, birlikte ören yerlerine gidip piknik yapma gibi eylemler yaşlıların donuk bakışlarını canlandırmış, yaşantılarına yeni bir renk yeni bir heyecan katmıştı.

Unutmayalım ki “**tebessüm kana en hızlı kârışan şifa verici ilaçtır**” ve bu ilacın doz aşımı yoktur. Eminim şimdi gittiği yerde de şefkat ve tebessüm dağıtıyordur tıpkı geride bıraktığı bizlerde yarattığı tebessüm gibi.

Sen anılarımızda her zaman özlem ve sevgiyle yaşayacaksın.

Sevgili dostum, ışıklar içinde uyu.

GDB Ahmet İhsan ÇAY

Sevgili Coşar'la tanışıklığımız Rotary ile birlikte başladı, birlikte yaptığımız gezilerde pekişti.

Belleğimde kalan şu iki anıyı paylaşmak isterim:

Birincisi, Raşit Ener Tesisleri'nde yaptığımız bir kutlamada, Ufuk'la dans ederken attığımız kahkahalar; **ikincisi de** kıran kırana geçen seyahat pazarlıkları...

Sevgili Coşar, gittiğin yerde de mutlu olacağına inanıyorum. Çünkü orda da seni en az buradakiler kadar sevenin var.

Anıların seni bize daima hatırlatacak ve biz de mutlu olman için sana dua edeceğiz.

Rotary'e girdiğim sene
Ufuk ablayı kaybetmişti ...

31 yaşındayım.

Elim varıp telefona gitmedi. Zaten benim
de farkımda mı, emin bile değilim !

Aradan bayağı bir zaman geçti...

Seyhan Oteli Roof da toplantıya giriyorum,
camın kenarında Coşar ağabey oturuyor.

Çok da güvensiz bir şekilde yanına gittim,

**"Ağabey, elim telefona varmadı , gün
geçtikçe daha da utandım aramaya, üzgü-
nüm. Bu geç bir başsağlığı olacak"** dedim.

O da çok net bir şekilde dedi ki:

**"Tarsuslu kardeşim, artık Rotaryen de ol-
dun, düğünlerin daveti olur, cenazelerin
değil. Sen sen ol, varsın geç olsun, sen ge-
ne de ara sor. Cenaze sahibi bundan mem-
nun olur, hatırlar"**

O gün bugün kaçırmamaya çalıştığım tek
şey, bu uğurlamalar...

Tıpkı bugünkü gibi !

Sevgili Coşar abi ile tanışıklığımız 1994-95 yıllarına dayanır. O dönemde ben Adana Rotaract kulübü üyesi iken sıkça geldiğim Adana Rotary Kulübü toplantılarında tanışmıştık. Ayrıca rahmetli dayım Metin Alpat'la yakın görüşürlerdi. Bu da Coşar abiyle olan diyaloglarımızın hızlı gelişmesine vesile olmuştu. Bu arada Sevgili Gizem'in Just for fun grubuna attığı not kağıtlarını görünce aklım çok eskilere gitti. Yine Coşar abiye benzer şekilde not tutma alışkanlığı olan rahmetli dayım ilk olarak şirkette kullanmaya başlamıştı bu not kağıtlarını ve hepimize bu alışkanlığı salık verirdi. Bir gün Coşar abinin ofisine gittiğimde aynı kartları görmüştüm ve sevgili Coşar abi de "Bak bu not kağıtlarını Metin'den aldım çok işe yarıyor" dediğini hatırlıyorum. Gizem'in attığı resimleri görünce aklım o yıllara gitti. Biz bırakmıştık o not kağıtlarını ama Coşar abi halen kullanıyordu.

Coşar abi ile bir çok hatıramız oldu elbette ama benim aklımda yer eden iki hatıra ile onu anmak isterim;

Birincisi, tanışıklığımızın ilk yıllarında ben daha hayat tecrübesi az olan bir genç olarak onunla iddiaya girmiştim. Hem de iddiaya girdiğimiz konu turizm konusundaydı ve tabi ki kazanan o oldu. Aslında gerçekten çok emin olduğum bir konuydu ama o gün bana hiç unutmayacağım bir nasihatte bulundu **"Sen sen ol hayatta birisi ile uzman olduğu bir konuda iddiaya girme"** dedi. Bu sözü aklımdan hiç çıkmadı ve belki de sonraki yıllarda kaybetme ihtimalim olan başka iddialara veya tartışmalara girmeme

engel oldu. Elbette burada kişinin bir işi yapması ile Coşar abi gibi konusunda uzman olması arasında da önemli bir fark olduğunu vurgulamak lazım.

İkinci olarak aklımda yer eden konu ise dönem başkanı olduğum da Hindistan gezisi yapmaya karar verme süreciydi. Hindistan gezisini yıllardır kulübe önerdiğini ama gerçekten riskli bir rota olduğu için bugüne kadar yapılmadığını ama çok şey kaçırıldığı konusunda beni ikna etmesiydi. Aslında gerçekten bir başkan olarak alınması zor bir karardı üstelik benim öncelikli belirlediğim bir rota da değildi. Fakat gerek YK üyelerimizin ve eşlerinin istekli olmaları ve konuyu desteklemeleri gerekse de Coşar abinin anlattıkları beni bu kararı almaya yönlendirmişti. Belki de başkanlık döneminin en riskli kararını Coşar abinin de desteği ile üstelik de 38 kişilik yoğun bir katılım ile gerçekleştirdik. Yıllar geçtikçe bu gezi **"iyi ki yapmışım"** dediğim işlerden birisi oldu. Halen orada yaşadığımız gördüğümüz etkileyici sahneler, insan manzaraları aklımızda. Dünyayı anlamaya çalışmak algılamak için Hindistan mutlaka görülmesi gereken bir rotaymış. Bu geziyi yapmamıza vesile olduğu için Coşar abiye tekrar buradan teşekkür ediyorum

Coşar abi ile anlatılacak tabi ki daha çok şeyler var ama ben onu bende iz bırakan bu iki anısıyla anmak istedim. Nur içinde yatsın mekanı cennet olsun. Geride kalan sevgili kızları Gizem ve Ceren, sevgili eşi Kelebek'e sabırlar diliyorum.

Sevgili Coşar Başkan'ı kulübe üye olduktan sonra tanıdım. Kişiliği, genel kültürü, sinemaya olan aşkı ve kulüp başkanlarına verdiği destek beni çok etkilemiştir. Son yıllarda sevgili Kelebek'le birlikte gezilerde bir arada olup, dostluğumuzu paylaşabilmek Meltem ve beni çok mutlu etmiştir.

Seni çok özleyeceğiz Sevgili Coşar.

“Yapıp ettiklerimiz ölüme hazırlıktır” diyor **Petrarca**. Coşar hep Gülen yüzü yapıcı yaşantısı ile yaşamımda özel bir yeri olan dost idi. Gözyaşlarım ailecek bizi anlatıyor. **Nevin** verdi haberi. **Gizem** ve **Ceren**'e sabır ve dayanma gücü diliyoruz çünkü bence anne ve baba acısını çok erken yaşlarda yaşadılar. Sevgili Coşar çok yaşayacaksın yapip ettiklerinle.

GDB Özgür YAĞMUR

Rtn. Yakup SARICA

” İnsanların hobileri vardır. Hobilerinden büyük zevk alırlar. Ben kendimce insan hobilerini sınıflandırdım. Genelde hobiler hep S harfi ile başlıyor.

Hobi Başlıkları: **Spor - Seyahat - Sanat - Sinema - Sosyalleşme**

Benim 2 hobim var, **SİNEMA** ve **SEYAHAT**.

Sinemayı çok seviyorum, sinemasız yaşayamam. Sinemayı sinemada izlemeyi sevdiğimden, evde film izlemiyoruz.

İyi bir sinemada iyi bir film izlemek, çok güzel bir kadınla randevuya çıkmaktan bile güzel olabiliyor benim için.

Yurtdışında ve Türkiye’de çok sinema salonu gördüm. Hindistan’da bile sinemaya gittim. Eski nostaljik sinema salonlarını çok etkileyici buluyorum. ”

Yukarda okuduğumuz yazı 2018 yılında dönem başkanlığı yaptığım sırada sevgili **Coşar Ağabey**’imin kulüp bülteninde “**Hobilerimiz**” köşesinde yazdığı yazıdır. Kendisini ve hobisini ne kadar güzel anlatmış! O’nun seyahat etmesi ve sinema tutkusu, kendisi için adeta bir yaşam biçimiydi.

Mesleğini bu kadar güzel yapan, yaparken onu bu kadar seyerek icra eden, ender insanlardan birisiydi Coşar Ağabey, planlı, programlı oluşu, titiz çalışması, tüm ayrıntılara en ince noktasına kadar dikkat etmesi onun en büyük özelliğiydi.

Başkanlık dönemimde Sicilya gezimizin hazırlık aşamasında birçok kez bir

araya geldik. Bu süreçte kendisini daha yakından tanıma ve gözlemleme imkânım oldu. Onun insan ilişkilerindeki hassasiyetine ve empatik yaklaşımlarına hayran oldum.

Sicilya gezimizin düzenlenmesinde onunla beraber çalışmaktan ayrıca onur duydum. Çok geniş katılımlı ve çok keyifli bir gezi düzenlemiştik. Kendisi de çok keyif aldığını söylemişti bana. Bana verdiği desteği ve kulübümüze katkılarını hiç unutamam.

**Yattığı yer nur olsun, mekânı cennet olsun.
O hep kalbimizde yaşayacaktır.**

GDB Yaşar Yiğit

60 yıllık arkadaşım, dostum, yarenim, kuzenim: Coşar

Bunca yıllık dostluğumuzun sebebi, kendisinin değerleri, değer yargıları, şakacılığı, dost yanlısı (**yaren**) ve yüksek espi anlaşılmış olmasıdır. Olaylara ve nesnelere daha farklı bir bakış açısı olması hem yaşamında görülmüş hem de ilgi duyduğu sanat dallarında her zaman ilgili çevreler tarafından hissedilmiştir.

İş hayatında detayları inerek uyguladığı yönetim tarzı, dürüstlüğü ve nezaketi ile ve Adana'nın ilk turizm şirketi olarak turizme ve Adana'ya büyük katkılar getirmiştir.

Coşar, Yaşar Kemal'in dediği gibi, dünyada gövdesinden çok daha fazlasıyla yüreği ile yer kaplamıştır.

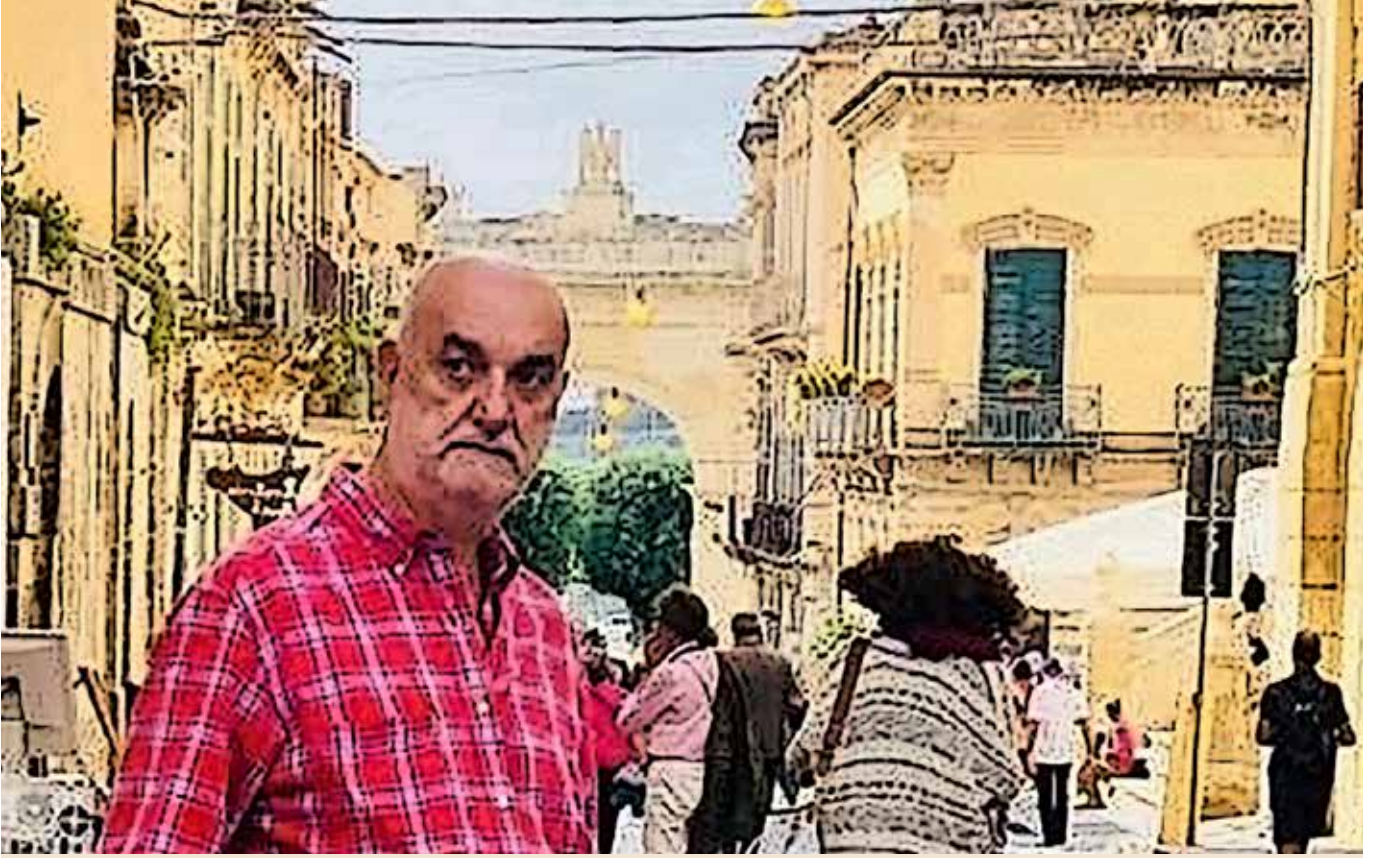
Kendisi ile yaşadığım çok anım vardır ancak ben neden bu kadar yakın olduğumuzdan bahsetmeyi tercih ederim?

Ben henüz çocuk yaşta, kendisi ise delikanlı yaşlarında iken yukarıda bahsettiğim meziyetlerinden dolayı kendisine yanaştım ve Coşar beni o yaş farkımıza rağmen bir arkadaş olarak kabul etti. O günlerden beri, aynı Rotary geleneği gibi kendisine abi değil, **Coşar** olarak hitap ederek uzun bir kardeşlik ve arkadaşlık yaşadım.

1960'lı yıllarda, ayrı şehirlerde yaşıyor ve o zamanın tek iletişim aracı olan sık aralıklarla mektuplarla süren ilişkilerimizde; sinema ve günlük olayları, bazen de mizansen bir yaklaşımla paylaşıp onun farklı yorumlarını okumak bana çok keyif verirdi.

Ergenlik çağımızda dahi her hafta planlı bir şekilde sinemaya gidip, çıkışta uzun yürüyüşler yaparak filmi yorumlardık.

Eski bir deyimle, **"bir yanım koptu"** onu çok özleyeceğim.

Rotary'ın gölgesi ağır öğretmeni

Rotary'ı sürekli olarak eğitim veren bir okula benzetirim.

“Ne okulu?” sorusunun cevabı, sanırım **“Hayat okulu.”** olur.

Bu okulda, başka hiçbir yerde göremeyeceğimiz, dinleyemeyeceğimiz dersleri en seçkin öğretmenlerden alıp, hayata dair çok şey öğreniyoruz.

Okula devam ettiğimiz sürece, yeni yeni öğrencilerle, öğretmenlerle tanıştığımızı düşünüyorum. Okulun öğrencileriyle yakın dost, arkadaş olup aynı heyecanları, mutlulukları, bazen de hüznleri paylaşıyoruz.

Rotary okulunda her öğrenci aynı zamanda bir öğretmen, her öğretmen de bir öğrenci ama... Bazıları da var ki, öğretmen olarak doğmuş gibi...

Coşar Abi de öyleydi ve bu okulun en ağır öğretmenlerinden biriydi. Hani, **“Gölgesi ağır”** diye bir söz vardır ya, öyle bir öğretmendi.

Sadece konuştuklarıyla değil, susuşuyla, duruşuyla, bakışıyla da bir şeyler söylerdi ve söyledikleri-

ni de dinletirdi.

Coşar Abi'yle çok sık görüşmezdik. Resmi toplantılar ve ortak etkinlikleri dışında bir araya geldiğimiz nadirdir. Ancak, karşılaştığımız zamanlarda, bir yerlerde yazdığım yazı, içinde yer aldığım bir etkinlik, yaptığım herhangi bir şeyden söz eder, **“Şu güzel olmuş... Bunu niye böyle yapmışın?... Onu keşke şöyle yapsaydın...”** gibi kendince aldığı notlarını, gözlemlerini benimle paylaşırdı. Coşar Abi'nin söylediklerini dinler, **“Abi, beni birilerine takip mi ettiriyorsun?”** der, takılırdım.

Sonradan anladım ki, sınıfın tüm öğrencileriyle hiç fark ettirmeden, yakından ilgilenen bir öğretmen gibiymiş Coşar Abi.

Bilgisini, birikimini, deneyimlerini paylaşmaktan mutlu olan, gördüğü hataları söylemekten çekinmeyen ama çok da ortalıkta görünmeyen bir öğretmendi...

Rotary Okulu bu değerli öğretmenini sonsuzluğa uğurladı.

Onu çok özleyeceğiz.

Mekânı cennet olsun.

İnanamadım, ölmeyeceğini düşündüğüm insandı. Hayata bağlı, hoşgörülü, candan, hep müsbet, çok dost yanlısı, iyi niyetli bir insandı. Mekanı cennet olsun. Hep güler yüzüyle hatırlayacağım...

Ceren, Gizem, Kelebeğe ve tüm sevenlerine başınız sağolsun diyorum.

Rtn. Ziya ALGAN

Çoşar ağabey, örnek aldığım bir insandı, iş disiplini, sevecenliği, sinema bilgisi ve sevgisi nedeniyle uzun uzun sohbet ettiğimiz, gerçek bir ağabeydi.

Huzur içinde yatsın. Ceren, Gizem, Kelebek sizlere sabırlar diliyorum.

Rtn. Alpay SEZGİN

Sarı Siyah

"Coşar abi" diyemedi önce benim için Yavuz Turgul'du o. Adana'da Gazipaşa, Ziyapaşa'da yolda yürürken görür "Allah Allah, bu adam Yavuz Turgul'a ne kadar benziyor" derdim.

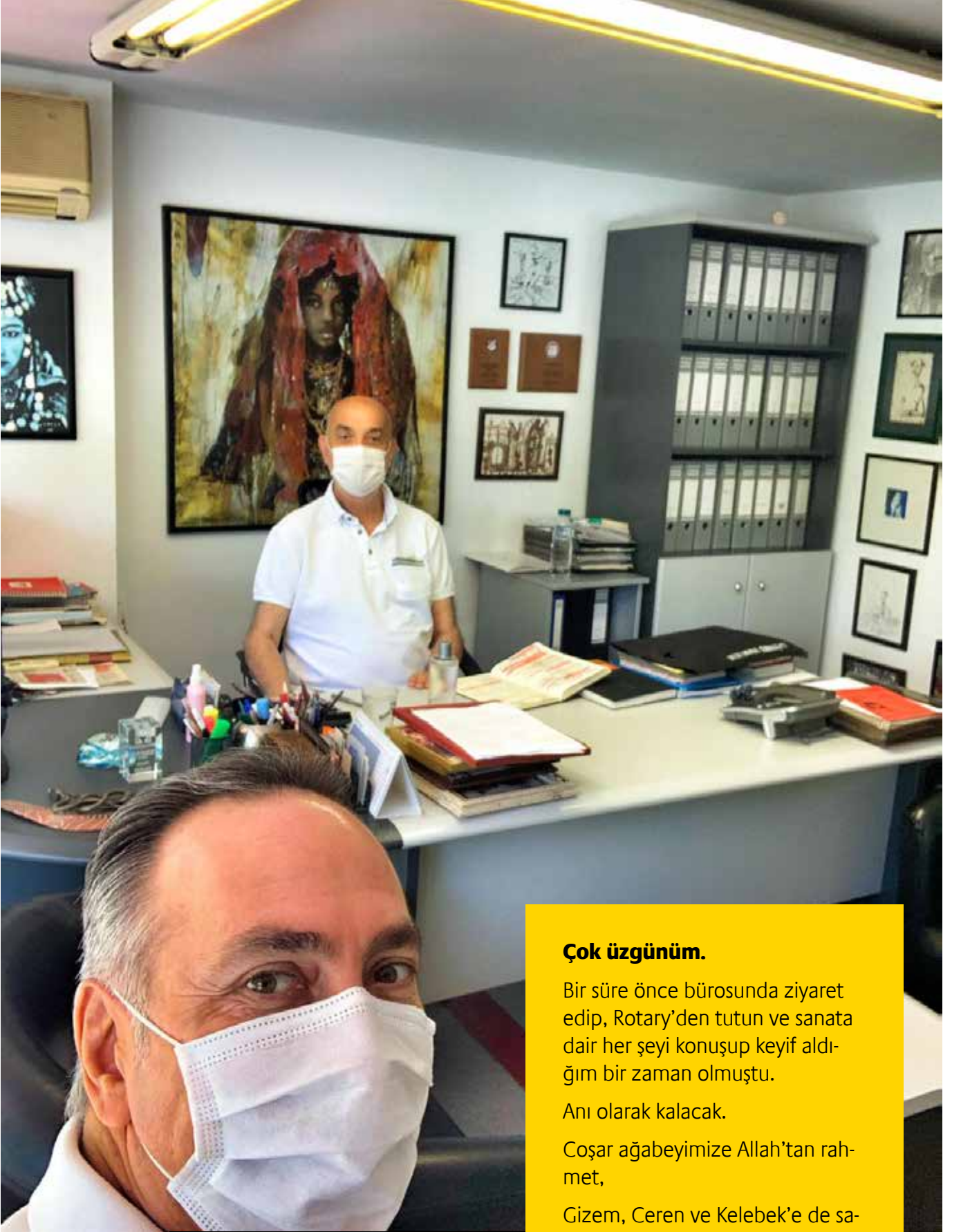
Tanişp "Coşar Abi" diyebildikten sonra bu konuyu anlattığımda "Yalnız değilsin Sefacığım" deyip gülmüştü. Yavuz Turgul'dan yürüyüp, sinema muhabbetine gireceğimiz zaman da peşinen "Bak baştan söyleyim benim sinema zevkimi herkes kaldıramaz" uyarısını yapmıştı. Daha sonraki sinema muhabbetlerimizde hakikaten popüler sinemayı çoktan gerilerde bırakıp "bambaşka" bir sinemanın derin sularında yüzer hale gelmiş biri olduğunu anlamıştım.

Mimarlık fakültesi mezunu biri olarak reklamcılıkla da çok ilgiliydi. Hürriyet gazetesinde yayınlanan ilanlarını görürdüm Güneş Turizm'in, sarı zemin üzerine siyah yazıların olduğu hiç değişmeyen bir üslupta ilanlar... O dönemlerde de turizm sektörü patlamış, sayfalarca birbirinden renkli turizm acenta ilanları yayınlanıyordu gazetelerde. "Abi sen neden gezi yaptığın yerlerin fotoğraflarını falan kullanmıyorsun ilanlarında" diye sorunca "Bak Sefacığım ben farklı olmaya çalışıyorum. Gazeteleri açtığın zaman onlarca birbirinin aynı rengarenk ilanlar görürsün ama benim ilanım gibi bir ilan göremezsin. İşte buda bizim farklılığımızı gösteriyor, çok şükür yıllardır da bunun karşılığını çok güzel alıyoruz" demiş, bilinçli bir tercih olduğunu anlatmıştı.

Coşar abicim benim... Seni en sevdiğin müziklerle, en sevdiğin filmlerle, en sevdiğin ülkelerin anılarıyla yolcu ediyoruz...

Rtn. Sefa SOFUOĞLU

Rtn Faruk CANATAR

Çok üzgünüm.

Bir süre önce bürosunda ziyaret edip, Rotary'den tutun ve sanata dair her şeyi konuşup keyif aldığım bir zaman olmuştu.

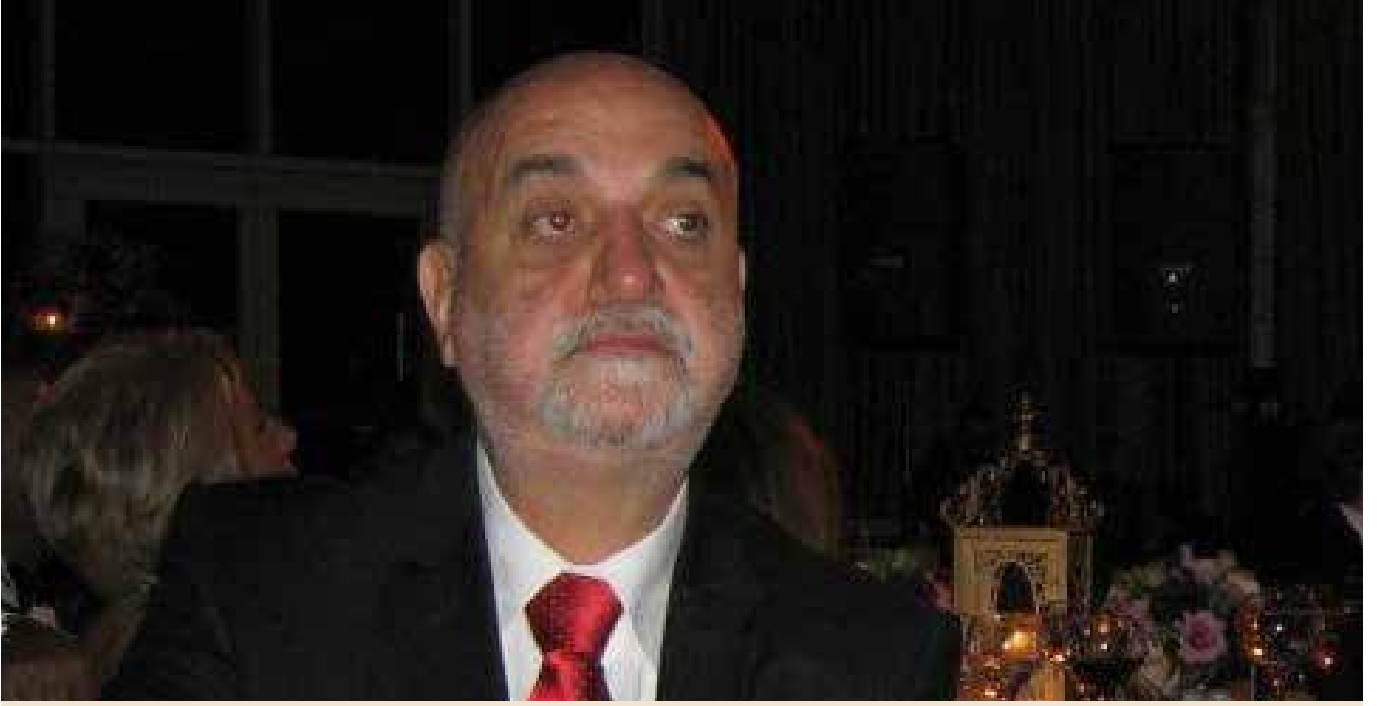
Anı olarak kalacak.

Coşar ağabeyimize Allah'tan rahmet,

Gizem, Ceren ve Kelebek'e de sabır ve başsağlığı diliyorum.

Sevgili Ufuk'u da rahmet ile anıyorum.

Mekânın cennet olsun abi.

“Coşar benim amcamın sınıf arkadaşıdır”

Sevgili Kardeşim Coşar ile tanışmamız 1964 yılında (kulüp üyelerimizin yarısının doğumundan evvel) Tarsus Amerikan Lise’sinin orta kısmını bitirdikten sonra başladı.

Lise 1’e başladığımızda Tarsus’un orta kısmından gelen 25 civarındaki öğrenciye ilave bir o kadar da Talas Amerikan Ortaokulundan gelen öğrenciler vardı. Coşar da Talas’dan gelen öğrencilerden biri idi. Boyu herhalde hepimizden uzundu. (Helle benden ne kadar uzundu artık siz düşünün). Diğer arkadaşlara haksızlık etmeyeyim ama, Coşar tüm bu Lise 1 sınıfının içindeki en beyefendi, kibar 2-3 kişiden biri idi. Zaten babası Danıştay Başkan Vekili, annesi Adana’nın en saygın ailelerinden Akdağ’lardan idi. İçinden gelen çok tabii bir asaleti vardı.

Herhalde sınıfımızın en düzenli kişisiydi. Daha o zamandan gittiği her filmi defterine kaydeder, yıldız verirdi. Talas’ta Ortaokul talebesi iken sınıf arkadaşı Hayrettin Ergun ile geziler tertiplerlermiş. Sinema ve Turizm aşkı ömrünün sonuna kadar sürdü.

Üniversite sonrası her ikimiz de Adana’da oturduğumuz için irtibatımız hep devam etti. Tarsus ’67 mezunlarının her 5 sene de bir yaptığı toplantıların organizasyonu Coşar’ın liderliğinde, Hayri ile beraber yaparlardı. Bir şekilde beni de komiteye almışlardı ama benim katkım hep çok

az olurdu. Ayrıca Güneş Turizm’in bazı gezilerine de katılırdık. Güneş Turizm uçak işine başladıkları zaman benim Aytok seyahatten beri tanıdığım Berna Hanım bir gün telefon etti. Coşar’ın kendisine iş teklif ettiğini, kendisi için uygun olur mu diye fikrimi almak istediğini söyledi. Ben de, **“Berna Coşar hem çok iyi bir insan, hem de çok iyi bir patrandur. Sakın kaçıрма”** dediyimi dün gibi hatırlıyorum.

Bu kadar yakınlığımıza ilaveten oğlum Co da Ceren’in Tarsus’tan sınıf arkadaşı. Ortaokulu beraber okudular. Co sonra Koç Lisesine gitti. Ama gelinim Çiğdem de aynı sınıftan. Çiğdem’in Ceren ile arkadaşlığı Coşar’la benim arkadaşlığımdan bile daha yakın. Şimdi torunlarımızın da arkadaşlığını izlemekten çok mutlu oluyorum.

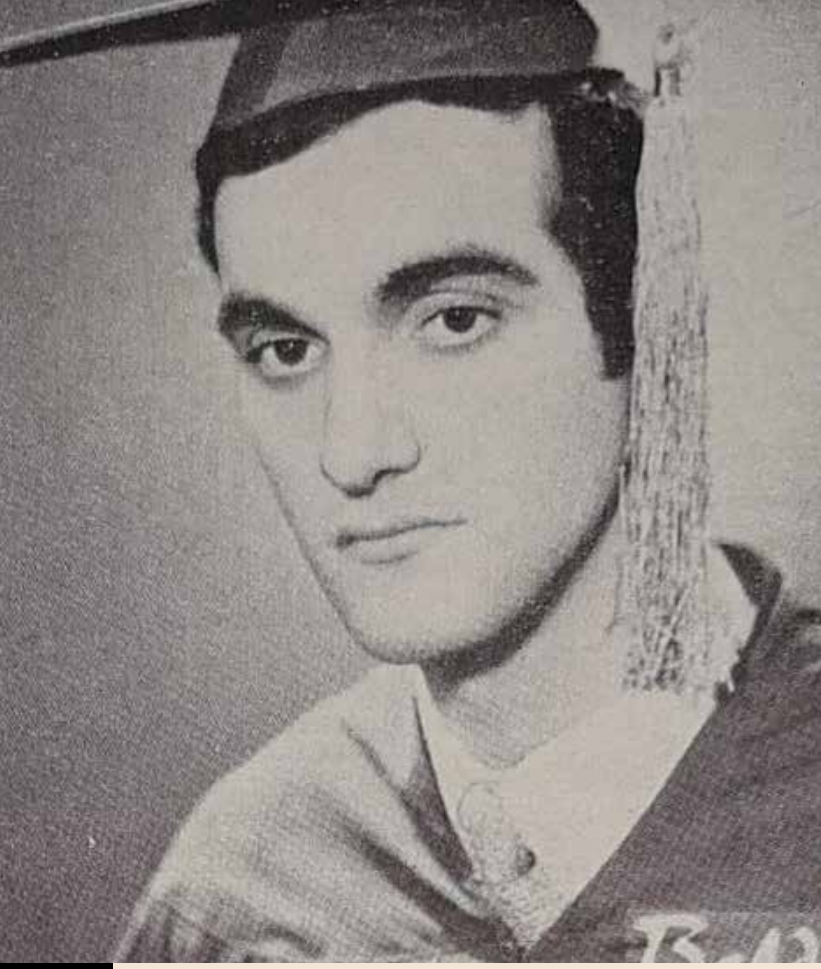
Ben Rotary’e 1979’da girdim. Coşar’ın girişi benden epeyce sonra. Ama benim hala saçlarımın olduğu dönemde idi. Ben de kendisini tanımayan arkadaşlara, **“Coşar benim amcamın sınıf arkadaşıdır”** deyip takılmıştım. Senelerce de bu şakayı birbirimize tekrarladık. O bana **“Co”** ben ona **Coco** derdim.

Zeren’in ve benim gönlümüzde Coşar’ın çok önemli bir yeri vardı ve hep olacak. Işıklar içinde uyu sevgili Coşar kardeşim.

*Senin için filmin birinci yarısı bitti,
şimdi ikinci yarısı başlıyor Coşar
abicim. İyi seyirler...*

TAC Mezuniyet Yıllığından...

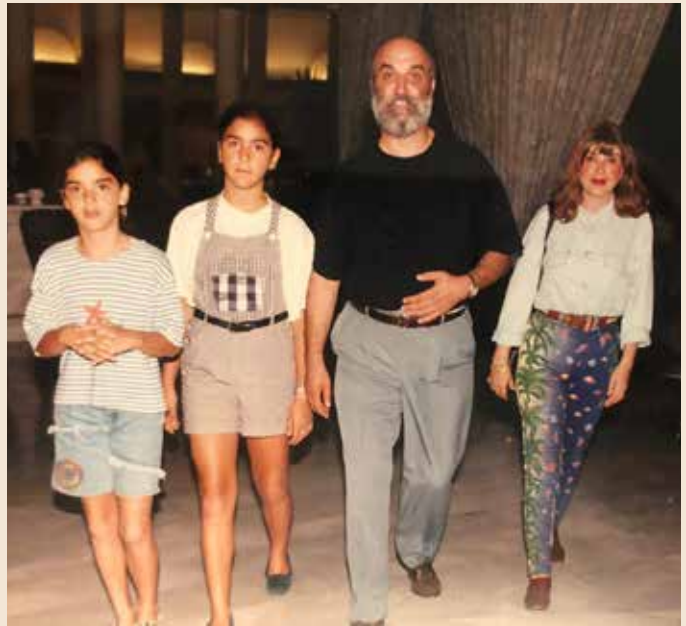
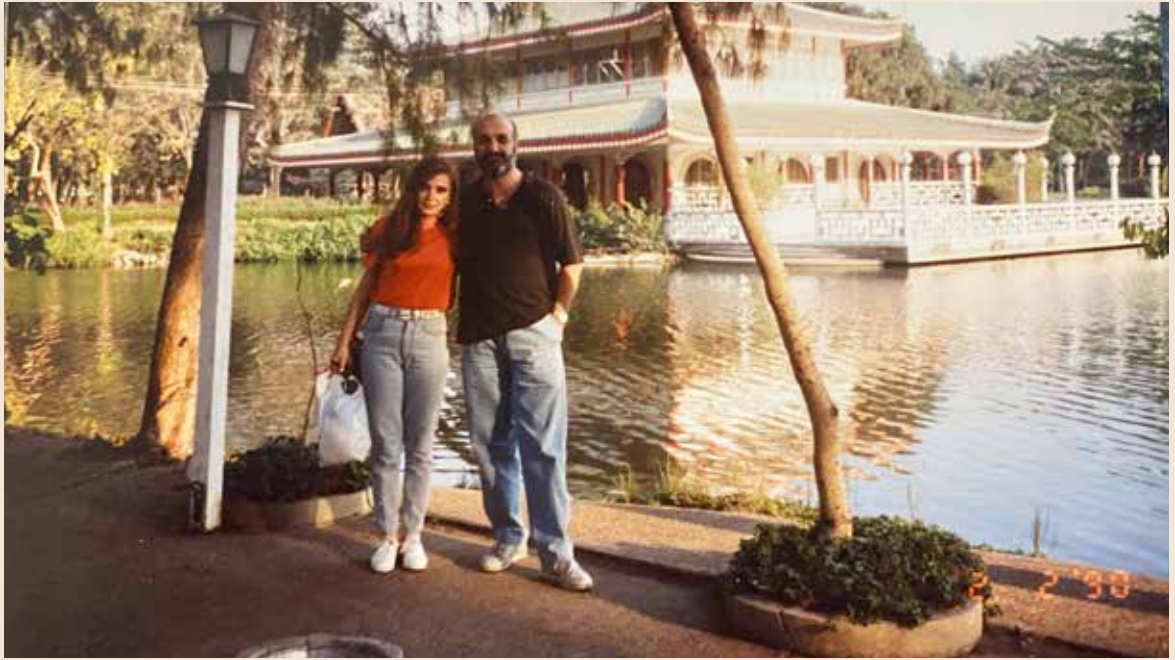

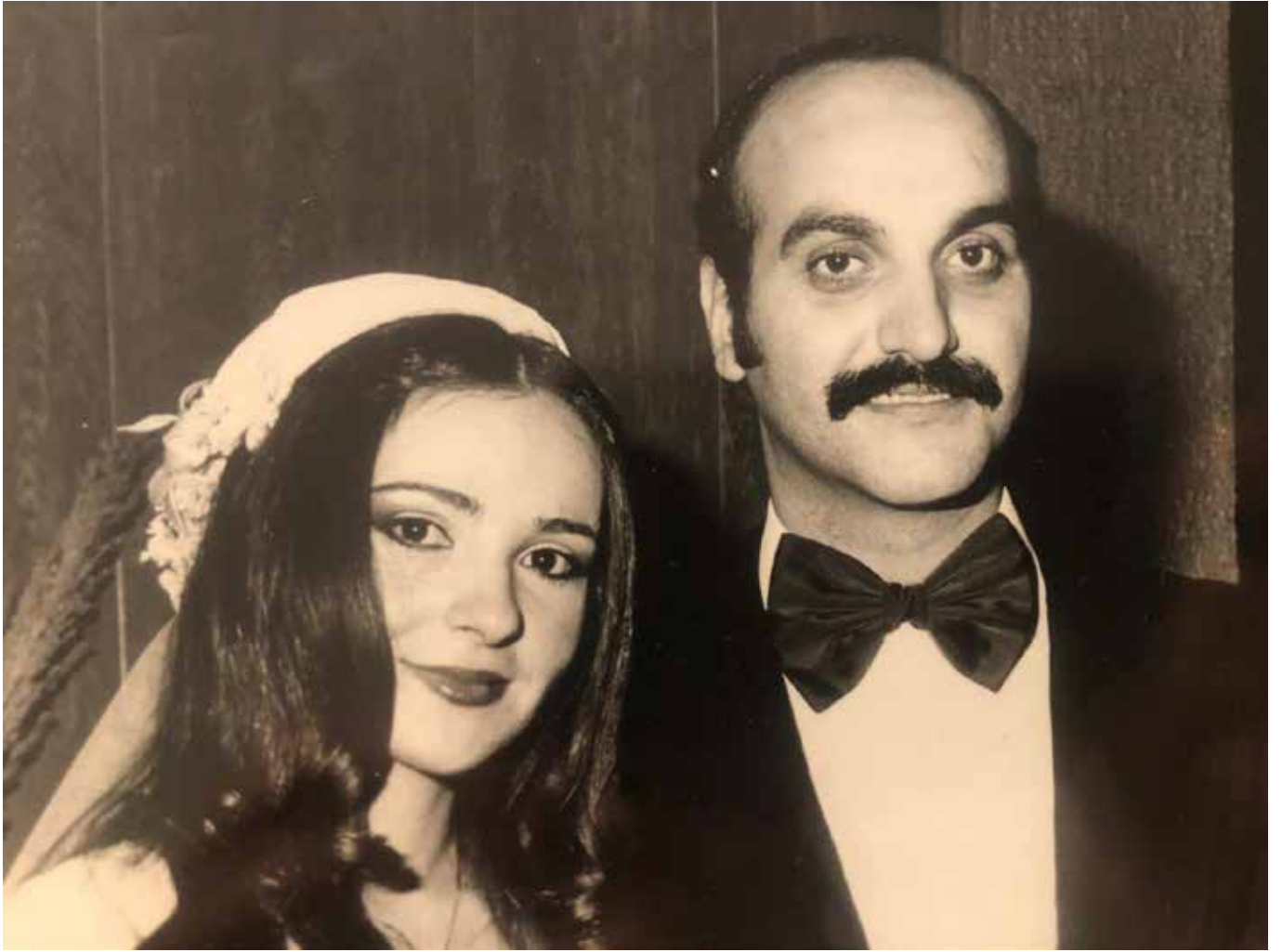
Upuzun bir boy, ipincecik bir vücut, dökülmeye başlamış saçlar ve bu olgun dev görünüşün altında çocuk ruhlu bir arkadaş. Gamsız yaşamak, yarını fazla düşünmemek başlıca özelliklerindendir.

Coşar denilince herkesin aklına sinema, tiyatro, fotoğrafçılık gelir. Hastasıdır onların. Rejisör olunca kullanabilmesi için gördüğü bütün filmlerin listesini tutar ve tenkitlerini yazar. Kendisi için yaptığı günlük, haftalık, aylık planlarının kapsamı çok meşhurdur okulda.

Her edebiyatçı gibi zamanı gelince iskiyle mütenasip olarak coşar, bizim tabirimizle söylemek lazım gelirse, çatlar.

Robert Kolej'e girmeyi arzulayan arkadaşımıza başarılar.

Seninle
her şey çok güzeldi

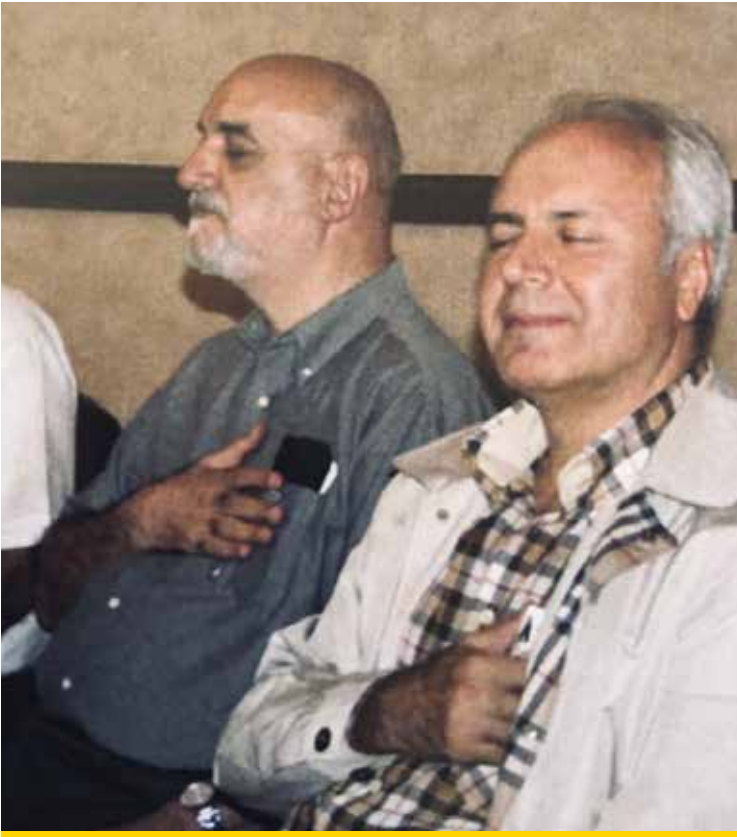

"Sevgili Coşar ile dönem toplantımızda gelen konuk konuşmacının yönlendirmesi ile birliktegüzelce uyumuştuk. Nur içinde uyu, mekanın cennet olsun"

Celal Demirağ

"Epey çektirdim ona. Böyle şakalarla kalbini güçlendirdim. Canım Coşarım, nur içinde yat"

Ali Münif Yeğenağa

GÜNEŞ TURİZM	
Nikah	20.11.2020
Doğan Kızı	Telefon/Barış
Mehmet Engin	Kamel Atilla
Gülcan Gül	A. Hız
Okan Topaloğlu	Ali Nuri
Özgür Yağmur	Bahadırhan
Tarık Kula	Asaf Amado
Bahadır Kula	Gülcan Bülent
Tolga Tutar	Alpay Sevgi
Gülcan Tutar	Ali Nuri
Yasın Yigit	Mariye Yigit
Suat Topcu	Mustafa Akay
Tarık Olan	Mustafa Akay
Osman Irtop	Cam Engin
Mümin Burtun	Angiz Burtun
Novruz Arman	Bahadırhan
Kayın Aps	Yasın Yigit
Fasuk Carat	Mustafa Akay
Turgut Parlat	Asaf Sevgi
Fahri Zübeyir	Ali Nuri
Kamran Kuzucu	Suna Aps

GÜNEŞ TURİZM	
DS Patary	02.01.2021
1 Mustafa P.	2 Gülcan 100
3 Can	23 Mutlu
4 Uğur P.	23 JAZEP
5 Mehmet E.	23 BÜLENT P.
6 Mustafa P.	23 GÜLCAN
7 Can	23 Osman 100
8 Bedriye	23 RENGİN
9 M. K. K.	23 Bülent B.
10 Kâzım	23 Ali Nuri
11 Sait	23 Celal
12 Suat Topcu	23 KYDIN
13 Kamel	23 Tanju
14 Özgür Yigit	23 Bahadır 100
15 Ali Nuri	23 FAYHA
16 Gülcan	23 Turan
17 Faruk	23 Fahri 11,09
18 Tarkan	23 DENGİZ B.
19 SEFA	23 YASIN
20 JAZEP	23 ALPAY
21 Ahmed S.	23 ONUR

" Babam iflağ olmaz bir not alma meraklısıydı. Tüm cenaze kutlama vs gibi durumlarda not alırdı. Kim aramış, kim gelmiş, kim ne yapmışsa...Annemin cenazesinde, ameliyatında vs. alınan notlar hala duruyor. Hatta size komik gelecek, nikah tebriği ve son doğum gününde arayanları mesaj atanları da hep not etmiş. "

Gizem Arslan

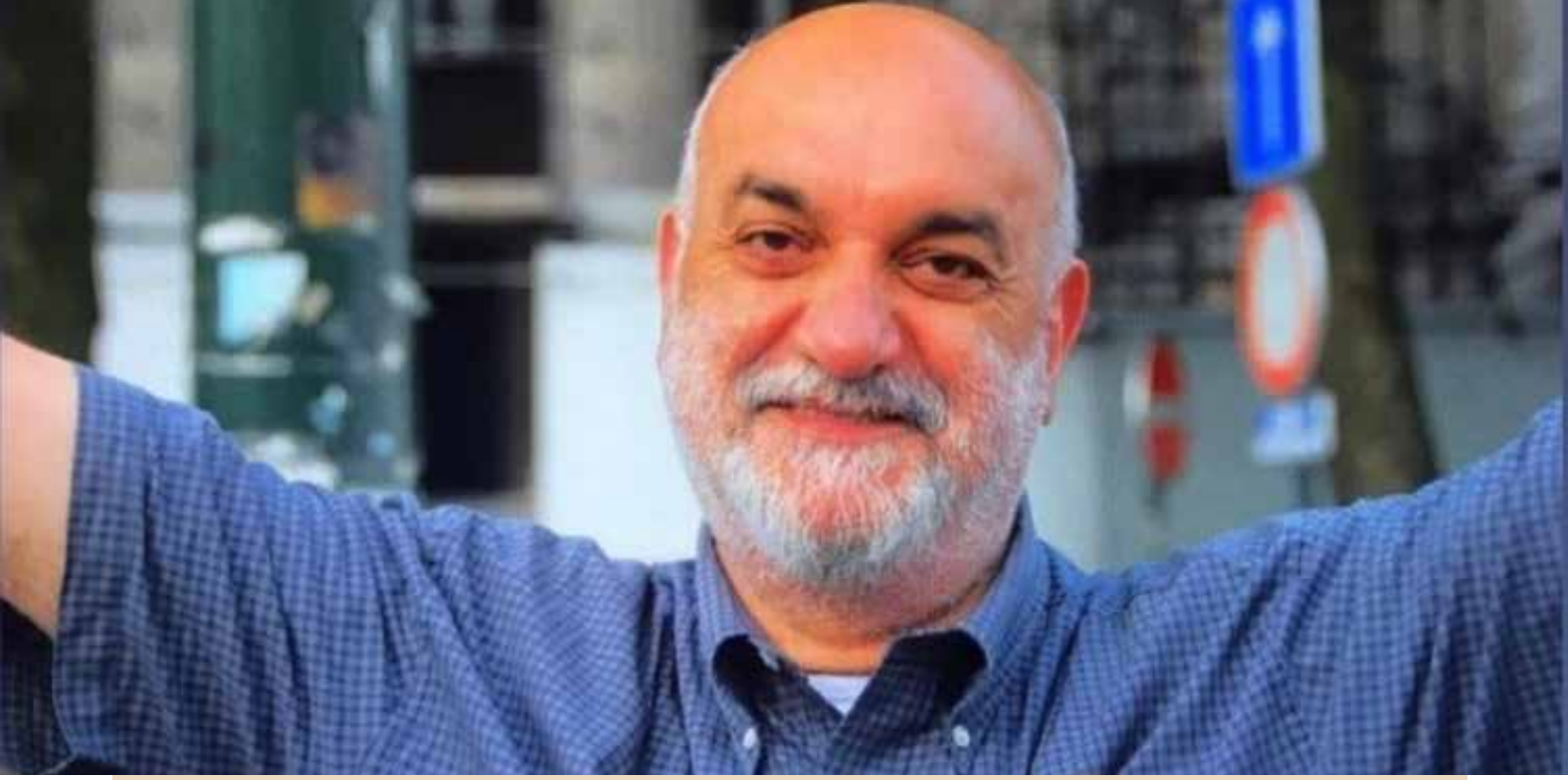

COŞAR ÇOPUROĞLU BAŞKANIMIZ ANISINA

Sevgili Dostlarım,

Dönemimde ne yazık ki ikinci kez bir geçmiş dönem Başkanımızı daha kaybetmenin üzüntüsü ile yazmak zorundayım. Biliyorum hepimiz çok üzgünsünüz. Aramızdan çok erken ayrıldığı için çok erken gittin Coşar diyorsunuz. Sanki o Sevgili Ali Akdağ'ın nitelendirdiği gibi **Dünya'da gövdesinden daha çok yüreği ile yer kaplayan insanın ben gövdenin de bu zor hastalığa daha çok direneceğini umuyordum.** Ama ancak dokuz ay direnebildi.

Başkanlık dönemim boyunca ayda bir kendisini arayıp hem sağlık durumunu sorar, hem de kulüp toplantılarına katılabilir mi diye sorardım. O bana yaptıklarını whatsapp ve mail ile takip ettiğini, bu zor dönemde güze çalışmalar yaptığını söyleyerek moral verirdi. En azından bir online toplantımıza katılmasını arzu ettiğimi söyledim ama "Akşamları ilaçlar nedeni ile yorgun oluyorum Kemal, tüm arkadaşlarımıza selam ve sevgilerimi ilet" derdi. Son toplantımız öncesinde Gülen Kelebek ile konuştu, ağırlaştığını duyduğum için ben arayamadım. Acaba toplantı için bir video veya ses kaydı gönderebilir mi diye, ama ancak son bültene aldığımız fotoğraf ve yazısı gelebildi. **O fotoğraf ve yazı bence bize veda mesajıydı.**

GDB Ahmet İhsan Çay'ın nitelendirdiği gibi **o hayatı bitimsiz sevgi, coşku ve heyecan ile yaşayan gerçek bir Rotaryendi.**

GDB Yaşar Yiğit'in ondan alıntı yaparak belirttiği gibi dört tutkusu ile hayatı yaşadı.

Seyahat, Sinema, Sanat, Spor...

Sevgili Sefa'nın söylediği gibi Yönetmen Yavuz Turgul'a benzetilirmiş. Ben ise onu fiziksel olarak Sean Connery'e , sinema tutkusu ve bilgisi nedeni ile Atilla Dorsay'a benzetirdim.

Sevgili aşkı Kelebek'e , kuzucukları Gizem ve Ceren'e sabır ve dayanma gücü diliyorum. Kelebek ve kuzucukları babalarını öylesine sevgi dolu uğurladılar ki her babaya kısmet olmasını diliyorum.

Sevgili Ali Akdağ'ın sözü ile yazımı tamamlamak istiyorum.

BİR YANIMIZ KOPTU, COŞAR BAŞKANIM, IŞIKLAR İÇİNDE UYU...

Dr. Kemal ATTİLA
2020-21 Dönem Başkanı

ADANA ROTARY KULÜBÜ
1993-94 DÖNEM BAŞKANI

COŞAR ÇOPUROĞLU

1948 - 2021

"Seni hiç unutmayacağız"